

ФАКТИ ЗА НЕОГРАНИЧЕНИТЕ СПОСОБНОСТИ НА БОГА

подбрани от Димитър Працинков

2020

Съдържание

1. Колко голяма е вселената?	2
2. Колко микроскопична е вселената?	4
3. Колко енергия има във вселената?	4
4. Колко сложно е тялото на човека и на живите същества?	5
5. Кога е била създадена вселената?	6
6. Как е възникнал живота на земята?	7
7. Етапи на развитие на човешкия зародиш	8
8. Мнения, любопитни данни и факти за вселената, природата и живота	10

Колко голяма е вселената?

А) Онагледена чрез купчина хартия за писане

Ако приемем, че дебелината на 1 лист хартия се равнява на разстоянието от земята до слънцето, което е около 150 000 000 км, то:

- Разстоянието от най-близката звезда до земята може да онагледа с куп хартия с височина 22 м (8 етажна сграда).
- Диаметърът на галактиката "Млечен път" може да се оприличи с куп хартия висок 500 м.
- Разстоянието от единия до другия край на познатата вселена може да се оприличи с куп хартия с височина 50 000 000 км. (Коментар: Не забравяйте, че с дебелината само на един лист от хартията се обозначават 150 000 000 км. Д.Пр.)
- Астрономи измериха Вселената, обхващайки шест милиарда светлинни години, с точност до 1 процент. Този нов златен стандарт е постигнат с телескопа на фондацията "Слоун" в Ню Мексико, САЩ. (Коментар: Една светлинна година е разстоянието, изминавано от светлинният лъч за една година. А скоростта на светлината е 300 000 км/сек. Може би вие ще можете да си представите големината на този обхват, но аз не мога. Д.Пр.)

Б) Онагледена с примера за портокала и пясъчинката

- Ако оприличим слънцето с един портокал, а земята – с една пясъчинка, то пясъчинката обикаля около портокала на разстояние 9 метра.
- Най-отдалечената планета от Слънчевата система е Плутон и тя може да бъде оприличена с пясъчинка, обикаляща около портокала на разстояние 500 метра.
- Най-близката звезда Алфа Кентавър може да се оприличи с пясъчинка, която се намира на 2 000 км разстояние от портокала.

В) Примерът с кухото слънце

- Ако слънцето беше кухо, в него можеха да се поберат 1 300 000 планети като земята.
- Ако звездата Антарес беше куха, в нея можеха да се поберат 64 000 000 слънца като нашето.
- В съвездието Херкулес има звезда, в която могат да се поберат 100 000 000 звезди като Антарес.
- В най-голямата позната звезда Епсилон с лекота могат да се поберат няколко милиона звезди като Херкулес

Г) Примерът с относителните скорости

- Земята се върти около оста си със скорост 1 500 км/ час.
- Земята се върти около слънцето със скорост 100 000 км/ час.

- Земята се движи **заедно със слънчевата система през нашата галактика** със скорост около **100 000 км/ час**.
- Земята се движи **по орбита около нашата галактика** със скорост около **700 000 км/ час**.
- Земята се движи **в космоса** със скорост около **2 000 000 км/ час**.
- Всяка година земята изминава разстояние от **17 520 000 000 км в космоса**.

Д) Най-голямата звезда е с диаметър 1 000 000 000 км, тя е 800 пъти по-голяма от слънцето и е 1 900 пъти по-ярка от него. Можете ли да си представите звезда, която е 800 пъти по-голяма от слънцето? А колко голяма е вселената? Светлината се движи със скорост 300 000 км/сек. Другите галактики се намират на разстояние 6 000 000 000 светлинни години.

На 20.08.1977 междупланетната изследователска станция “Вояджър II,” изстреляна в Космоса да наблюдава и предава на Земята данни за далечните планети, се отдели от Земята със скорост, по-голяма от скоростта на куршума (над 100 000 км/ час). На 28.08.1989 г. тя достигна планетата Нептун, отстояща на 3 милиарда километра от Земята. **После “Вояджър II” напусна Слънчевата система.** В продължение на **985 000 години** тя няма да се доближи до друга звезда на разстояние по-малко от една светлинна година (слънчевата година се равнява на разстоянието, което изминава светлинния лъч за една година, като се знае, че скоростта на светлината е 300 000 км/сек). **В галактиката ни има 100 милиарда звезди като нашето Слънце.**

Нашата галактика е една от стоте милиарда галактики. В един стих от Библия авторът казва: *“Направи и звездите”* (Бит.1:16). Такава е властта на Бога. Християнският писател Андрию Мъри веднъж споделил: *“Силата на молитвата почти изцяло зависи от това ясно да осъзнаем с кого точно разговаряме.”* Когато се молим, **ние говорим на Бога, който е далеч по-велик и по-могъщ от вселената, която е създал, но в същото време, когато се молим Той е близо до нас.** (Ники Гъмбъл)

Всички ние сме ограничени, **а Бог е неограничен.** Нашите пътища са ограничени, а Неговите пътища са безкрайни. Ние сме малки, а Той е необятен. Едно въображаемо пътешествие в космическото пространство ни помага за разберем необятността на Бога:

- Ако беше възможно да пътувате със скоростта на светлината, вие щяхте да стигнете до луната за 11,3 сек.
- Но ако продължите да се движите със същата скорост, знаете ли колко дълго ще трябва да пътувате, докато стигнете **до най-близката звезда? 4 години.**

Планетарият в Ню Йорк е миниатюрно изображение на нашата слънчева система, което ни демонстрира скоростите и размерите на нашите планети. Онова, което е интересно е, **че трите най-отдалечени планети от Слънчевата система даже не са включени в това изображение.** Не е имало място, за да се покажат **Уран, Нептун и Плутон.**

Уран би трябвало да се намира във външния коридор на планетария.

Нептун би трябвало да се намира чак на 8-мо Авеню.

А Плутон? Той би се намирал чак след три дълги авенюта – на 5-то Авеню.

Между другото, по същите очевидни причини в планетария не са показани никакви звезди. Можете ли да си представите (в същия мащаб) къде би се намирала най-близката звезда? **В Кливланд, Охайо.** Наистина необятно.

И помнете, че това е само нашата Слънчева система.

Един учен предложил друга интересна аналогия. За да добиете представа за сцената, представете си един перфектно гладък стъклен тротоар, върху който може да се забележи и най-малката пращинка. След това намалете диаметъра на нашето слънце **от 1 300 000 км до 0,7 м** и поставете това кълбо на тротоара, за да представлява слънцето.

Отдалечете се на около 60 метра от кълбото и поставете на тротоара **едно синапено зрънце**, за да онагледите пропорционално първата планета **Меркурий**. Отдалечете се на още 40 метра и за да оприличите **Венера**, поставете **едно обикновено бобено зърно.**

Отбройте още 60 метра и поставете едно **зелено грахово зърно**, което ще обозначава **Земята.**

Отдалечете се на още 75 метра и поставете **една главичка на топлийка**, за да изобразите **Марс**. Поръсете наоколо фин прах, за да изобразите астероидите, след това се отдалечете на 500 метра и поставете **един портокал** върху стъклото, за да обозначите **Юпитер**. След още 650 метра поставете **една**

топка за голф, за да обозначите Сатурн. Най-после и тази планета намери своето място в картината.

Отмерете още 1 500 метра и поставете едно топче за игра, за да онагледите Уран.

След още 1 750 метра идва ред на Нептун, която обозначете с една черешка.

До тук сте изминали повече от 4 км, а още не сме говорили за Плутон. До тук имаме една въображаема стъклена сфера с диаметър около 8 км, което представлява една малка частичка от небесата, в която даже не е включен Плутон.

Сега досетете се колко още ще трябва да извървите в макета със същия мащаб, преди да стигнете до мястото, където бихте могли да поставите друго кълбо с диаметър 0,7 м, което ще представлява най-близката звезда.

Вие ще трябва да изминете 10 000 км за да стигнете до мястото, където да поставите макета на тази звезда. Километри, а не метри! И тук говорим само за първата от милионите звезди. Това се случва в една галактика от стотиците, а може би и хилядите съществуващи галактики. И всичко това се намира в постоянно движение...и всичко се движи в перфектен синхрон...това е най-съвършеният хронометър, известен на човека.

Колко микроскопична е вселената?

Всички материали във вселената се състоят от атоми. От своя страна атомите са съставени от протони и неутрони, които образуват ядрото на атома и електрони, които обикалят около ядрото, подобно на земята около слънцето.

- На върха на една химикалка има толкова много атоми, че ако те бъдат носени от войници, вървящи в колона по 4-рима и всеки от тях носи по 1 атом, ще бъдат необходими 20.000 години, за да пренесат всички атоми, намиращи се на върха на химикалката.
- В линия с дължина 1 см могат да се поберат редица от 10 000 000 000 000 протони.
- В един кубичен инч мед (16,39 см³) има толкова броя протони, колкото е броя на капките вода във всички морета и океани на света или броя на всички песъчинки на земята.
- Размера на електрона, сравнен с размера на пращинката е в такова съотношение, каквото е съотношението между пращинката и цялото земно кълбо.
- Разстоянието между електрона и центъра на атома е 10 000 пъти по-голямо от диаметъра на ядрото на атома. Например, ако орбитата по която се движат електроните в един атом има размерите на един огромен стадион, то ядрото на атома ще е големина колкото топче за пинг-понг, намиращо се в центъра на стадиона.
- **Въпрос:** Ако по-голяма част от атома е празно пространство, защо повърхността на масата за хранене се съпротивлява толкова много, когато я натискаме с пръста си?
- **Отговор:** Както повърхността на масата, така и повърхността на пръста ви се състои от стена от електрони, принадлежащи на външната обвивка на атомите от двата обекта. Скоростта и силата на притегляне на тези електрони към центъра на атома не позволява на пръста ви да проникне през повърхността на масата, така както бързо въртящото се велосипедно колело няма да ви позволи да проникнете с пръста си между спиците му.

Колко енергия има във вселената?

- Протоните и неутроните, съставляващи ядрото на атома, се притеглят помежду си със сила, равна на 1 000 000 т/ кв. инч. (1 000 000 т/6,45 см²)
- Тази сила е с 10 с 38 нули пъти по-голяма от силата на тежестта. Колко голямо е това число? То е 100 000 000 пъти по-голямо от броя на всички песъчинки на земята.
- Германският учен Ото Гейл е пресметнал, че една капка бензин, ако бъде използвана съвършено ефективно от един автомобил, е достатъчна той да направи 400 обиколки на земята. (*Коментар: Обиколката на земното кълбо по екватора е с дължина 40000 км. Д.Пр.*)
- Алберт Айнщайн е изчислил, че общото количество енергия, освобождавано от една капка вода с лекота би повдигнало 200 000 000 тона стомана на височина 1600 м над земята.
- Различните звезди и галактики са били създадени чрез превръщането на енергията в маса. Измерено е, че количеството енергия, необходима за създаването само на 1 гр. материя надвишава

2,5 пъти количеството енергия, която се генерира за цяло денонощие от Ниагарския водопад, която се равнява на 10 000 000 kW. *(Коментар: Никой не може да обясни откъде се е дошло това невъобразимо голямо количество енергия, за да бъде създадена цялата вселена – звезди, галактики, слънца, комети и всичко, което виждаме на земята. А ако вземем предвид сложното и свършено взаимодействие на тези обекти, което никой човек не може да обясни как е създадено и как се поддържа, всичко това неопровержимо демонстрира, че е по силите само на Бога. Библията ни казва ясно: Бог е съзателят на всичко това. Д.Пр.)*

Колко сложно е тялото на човека и на живите същества?

- Най-малкото насекомо на земята е съставено от милиони живи клетки. В тялото на един средно голям човек се съдържат 75 000 000 000 клетки. Всяка клетка е извънредно сложна. **Доказано е, че най-простата клетка е по-сложна от най-мощния компютър на земята.**
- Всяка клетка е един микросвят, състоящ се от 200 000 000 малки групи от атоми, наречени **протеинови молекули.**
- Най-голямата молекула се нарича ДНК. Тя носи наследствена информация от поколение на поколение, съдържа генетичния код и определя дали клетката примерно ще произведе човек, гъба или динозавър.
- Общата дължина на една група молекули ДНК в една клетка е около 2 м. Ако всички ДНК молекули в човешкото тяло се съберат на едно място, **те могат да се поберат в кубче с размери 2 см x 2 см x 2 см.** Но ако молекулите се разгънат в една верига, **нейната дължина ще се равнява на 400 пъти разстоянието от земята до слънцето.**
- Всяка от 75 000 000 000 човешки клетки съдържа информация, **която е уникална за всеки човек и се съдържа в останалите клетки на същия човек.**
- Ако кодираната информация, която се съдържа **само в една единствена ДНК молекула** би могла да се преведе на английски език, **тя би се побрала в 1 000 тома книги с големината на енциклопедия.**
- При делението на клетката, две групи ДНК които са взаимно свързани и усукани, подобно на въжена стълба, се разделят, за да се създаде новата клетка. Счита се, че при това деление двете групи ДНК се разсукват със скорост **75 об/сек.** При делението на клетката информацията, съдържаща се в ДНК молекулата на едната клетка се копира в ДНК молекулата на новата клетка. Това копиране се извършва **с такава точност, при която процента на грешката е по-малка, отколкото ако при копирането на цялата Британска енциклопедия се сбърка само с една буква.**
- В лабораторни условия, когато не е зависима от човешкото тяло, човешката клетка може да се дели около 50 пъти, преди да умре. Ако всички клетки в човешкото тяло се деляха толкова често, човек би тежал около 80 000 000 тона. *(Коментар: А когато е зависима от човешкото тяло, след края на прекопирането, старата клетка умира. Бог мъдро е обмислил всичко. Д.Пр.)*

Защо човешките кости са невероятно здрави? Костите вероятно са най-сложният и мултифункционален материал на планетата ни. Те са едновременно леки, порести и се намират в процес на постоянна подмяна, но въпреки това са невероятно здрави и еластични. При това положение изобщо не е учудващо, че мнозина изследователи са вдъхновени да разберат взаимовръзката между строежа и свойствата им. Въпросът е какво точно им придава всички тези качества, на какви принципи са изградени и можем ли да ги изкопираме и използваме за създаването на нови авангардни технологии. Костта изпълнява множество физиологични функции и има сложен строеж. Ако започнем от базовата структура на ниво нанометър (една милиардна от метъра), ще открием първо спирали от колаген (от въпросния протеин е направена и кожата ни), дълги приблизително 70 nm, които се наплитат по три и образуват влакна. Крайно любопитно е, **че спиралите първоначално са усукани в срещуположни посоки - както отдавна е известно, това увеличава многократно здравината на едно въже.** Между колагеновите спирали, а също и между влакната, които никога не се допират директно, се намира минералният компонент на костите - калциевият апатит. Той е изграден от нещо като тухли с еднакви наноразмери (50x25x4 nm). Как природата успява да контролира с такава прецизност пространствения строеж на минерала **все още е загадка.** Колагеновите снопове и апатитът не са единствените компоненти на костите. В тях има още около 200 различни неколагенови протеина с полуизяснени функции и вода. На следващо ниво самата кост се състои от кръгообразни образувания, наречени остеоци, изградени от множество колагенови влакна, които променят периодично ориентацията си през точно 30 градуса. В резултат се получава нещо като кръг с канал в средата. Дори с просто око можем да видим, че има два вида кост - плътна и пореста. Първата има много

по-малко мехурчета и е разположена като тънък слой върху другата. И така, ако вземем за пример бедрената кост, която спокойно **издържа един тон, без да се счупи** ние имаме една куха и пореста структура. В канала ѝ е разположен костният мозък, съдържащ стволови клетки, които дават начало на поредица клетъчни линии. Порите на костта са свързани помежду си и в тях циркулират костните клетки и хранителните вещества. Очевидно структурата е рехава и въпреки това изключително здрава. Как се получава това на практика е чудесен въпрос, **който засега е без отговор**. Само ако знаехме, щяхме да сме способни да синтезираме невероятни материали. Представете си например "ракета кост" - много лека, много здрава, а горивото се намира в корпуса ѝ. В костта са вложени няколко механизма, които я предпазват от счупване. Най-важният от тях вероятно е безкрайно малкият размер на градивните блокове - минералните "тухли". Те са толкова малки, че буквално е невъзможно да бъдат "ударени". Малкият размер на апатита и празнините между отделните колагенови влакна дават още един невероятен ефект - разсейването на приложената сила. На практика се оказва, че ако убодем кост с игла, напрежение се създава само в точката на убождане. Казано с друго думи, ефектът от един удар е локален и не е способен да разруши голяма част от костта. Механизмът за получаване на подобно забележително свойство бе разкрит съвсем скоро. Учени от Масачузетския технологичен институт в САЩ публикуват изследване (Nat Mater 2007;6:454), според което разсейването на енергията се дължи на наноразмерна хетерогенност. Това ще рече, че костите ни, погледнати с (добро) нанооко, **са по някакъв начин разнородни**. Тази разнородност, породена незнайно от какво, има още едно важно следствие – костта **поема еднакво ефективно удар от всяка посока**. За това спомага и различното ориентиране на колагеновите влакна, които създават кръглите остеоцити. Любопитно е, че костта променя своята ориентация с времето, укрепвайки се при нужда в посоката, от която идва постоянен натиск. Механична роля имат и неколагеновите протеини. От една страна, те действат като буфер между колагеновите влакна, разсейвайки така механичния стрес. Идеята е подобна на амортизаторите, които омекотяват "удара" на пътя. От друга страна, както разкриват учени от Калифорнийския университет (Nat Mater 2005;4:612), неколагеновите протеини действат и като лепило и така предпазват костта от скъсване и спомагат за разсейването на енергията. Те придават еластичност, която позволява на костта да се огъва, вместо да се троши. Все пак костите се чупят, както всички знаем, а още по-лесно се пукат. Всъщност нашите кости в някаква степен винаги са напукани, или с други думи, **съдържат микропукнатини**. Няма спасение от тази даденост, **но пък за сметка на това организъмът извършва непрестанен "ремонт"**. Обаче докато "ремонтната бригада" клетки успее да подмени напуканите части, съществуват поне две причини пукнатините да не нарастват или поне да го правят с малка скорост. Първата са протеините лепило, а втората - цилиндричната форма на остеоцитите. Пукнатините просто не могат да "напуснат" остеоцитите, защото костта е склонна да се цепа надлъжно на колагеновите влакна, а не през тях. Най-голямото преимущество на костите в сравнение с останалите материали **е тяхната способност да се регенерират**. Два вида клетки, наречени остеокласти и остеоласти, са съответно разрушителите и строителите на новата кост. **Чрез прецизно регулиран процес всяка година те подменят около 25% от костната ни маса. И то точно в тези зони, които са напукани или "уморени"**. Нещо повече, ако в дадена посока има постоянен натиск, клетките го разбират **(незнайно как)** и **ориентират колагеновите влакна така, че да компенсират този натиск**. **Любопитно е, че "вечният ремонт" не намалява значително здравината на костите**. Любопитно е също, че учените след години интензивни изследвания **не знаят как клетките намират безпогрешно частите, нуждаещи се от подмяна**. Така че не е учудващо, че **досега никой не е успял дори малко да се доближи до синтез на материал, наподобяващ мултифункционалността на костта**. Защото последната освен всичко друго е източник или депо за биогенни елементи като калций, има имунна функция, участва в поддържането на физиологичното рН, фабрика е за кръвни клетки и какво ли още не... (Коментар: Самото прочитане на този текст би трябвало да накара непредубеденият читател да повярва, че няма никаква случайност, нито пък това е дело на природата. Бог е Създателят. Вижте в текста колко загадки остават неразкрити и колко въпроси остават без отговор. Д.Пр.)

Кога е била създадена вселената?

- Все по-голям брой сериозни учени считат, **че земята не е по-стара от 12 000 години**. Ето някои от фактите в подкрепа на този извод:
- **Статистика на населението**. Ако човека се е появил преди 1 000 000 години, сегашното население на земята би трябвало да бъде хиляди пъти по-голямо, отколкото е в действителност. Всъщност, **нашата цяла галактика не може да предостави достатъчно място за живеене на толкова много хора**. Като знаем, че сега населението на земята е около 6 000 000 000 човека, (Коментар: На 14.09.2020

населението на земята е 7 830 604 500 човека. Д.Пр.), че средната дължина на човешкия живот е около 75 години и че възрастта на едно поколение е около 35 години, то като се започне от едно семейство, сегашното население на земята би се получило след около 30 удвоявания, което ни отвежда **до 3 500 г пр.н.е.** Тази дата се предлага от някои учени като вероятна дата на Потопа. Това е едно прекрасно потвърждение. Ако първият човек се беше появил преди 1 000 000 години и се приложи същата схема за нарастване на населението, сега населението на земята щеше да бъде 10 с 27 000 нули. **Но в цялата Слънчева система могат да се поберат само 10 със 100 нули човека.**

- **Количеството хелий-4 в атмосферата.** Наличното количество хелий-4 дава основание да се предполага, че земната атмосфера не е по-стара от 15 000 години.
- **Липсата на метеоритен прах.** Всяка година на земята пада около 15 000 000 т никелов метеоритен прах. Ако земята наистина съществува от 5 000 000 000 години, **то тя би била покрита по цялата си повърхност със слой метеоритен прах с дебелина 60 м.** Разбира се, такъв слой липсва.
- **Изтощаване на земното магнитно поле.** Изчислено е, че земното магнитно поле намалява силата си с 50% на всеки 1 400 години. Това означава, че преди 7 000 години земното магнитно поле би трябвало да е било 32 пъти по-силно. Много е съмнително, че тази величина би могла да бъде по-голяма.
- **Липсата на равновесие между количествата на C-14 и C-12.** Може да се докаже, че е необходим период от 30 000 години, за да се постигне такова равновесие. За сега C-14 надвишава количеството на C-12 с 50%.

Как е възникнал живота на земята?

Според атеистичната теория за възникването на живота, той е произлязъл от нищото. С други думи, ако човек даде достатъчно време на достатъчно количество кал, тя без външна намеса ще напише музика като Бетовен, ще рисува като Рафаел, ще пише като Шекспир или ще създаде учение като Христос.

Въпрос: Колко време е необходимо на 1 000 000 маймуни, които пишат денонощно на пишешни машини, за да може поне една от тях да напише случайно първите 7 думи от Библията: “В началото Бог създаде небето и земята.”

Отговор: Да приемем, че има планина, която е толкова висока, че да достига до най-близката звезда (около 40 000 000 000 км). Ако приемем, че веднъж на всеки 1 000 000 години една малка птичка отлита до тази планина и взема от там по една малка песъчинка в човката си, **то за времето, необходимо на птичката да пренесе четири такива планини е възможно една от маймуните случайно да съумее да напечата без грешка стиха Бит.1:1.**

Но вероятността за това “постижение” **е несравнимо по-голяма от вероятността една единствена жива клетка да се създаде от нищото.** Да си представим, че една амеба пътува от единия край на познатата вселена до другия, което е 15 000 000 000 светлинни години. (Светлинна година е разстоянието изминавано от светлината за една година. Скоростта на светлината е 300 000 км/сек.) Скоростта на амебата е 2,5 см/год. Задачата на амебата е да пренесе по един атом във всяко направление. Всеки курс ще ѝ отнеме по 2 с 28 нули години. **Времето, необходимо на амебата, за да пренесе всички атоми на вселената се равнява на очакваното време, което е необходимо за да се създаде от нищото една единствена протеинова молекула.**

Вероятността живота на земята да е възникнал случайно, е сравнима **с вероятността в резултат от експлозията в една печатница да се получи набор на пълен тълковен речник.**

Мога да си представя, че е възможно човек да гледа към земята и да бъде атеист, но не мога да разбера как е възможно той да погледне към небето и да каже, че няма Бог. (Абрахам Линкълн)

Физици алармират че светът загива. Светлината променя скоростта си, числото Пи става 3.15 *Нашият свят ще се промени коренно, хомо сапиенс и останалите земни живи организми ще изчезнат, защото някои фундаментални константи във Вселената се променят, твърдят шведски физици, пише “Телеграф”.* Тази новина взриви научната гилдия. В топлистата на величините, които се променят, са скоростта на светлината ($c=300\,000$ км/сек) и числото на Архимед, познато още като Пи (3.14). Пи се увеличава, а скоростта на светлината намалява. Надолу върви и стойността на гравитационната константа. Физиците са категорични: ако след Големия взрив **тази величина беше друга, Вселената щеше да се свие в малка точица** или **да се разшири.** **В такива условия Слънцето нямаше да го има, нямаше да ни има и нас.** Ако масата на електрона, също смятана за константа, мръдне съвсем мъничко, размерът на атомите също

ще мръдне, а обкръжаващият ни свят радикално ще се измени. В случай, че константата на силовото взаимодействие стане по-малка, ядрените сили няма да удържат съставните части на атомното ядро и всички химични елементи, с изключение на най-лекия – водорода, ще изчезнат, **т.е. живите същества ще се „изпарят“**. Специалисти от университета на гр. Лунд, Швеция, съобщиха, че за 1 млрд. години промяната на фундаменталните константи е малка, но напълно достатъчна, за да изпрати в небитието човечеството и всички други живинки на планетата ни. Те изследваха спектъра на водороден облак, чиято възраст е 12 млрд. години, и откриха разлика между тогавашното и сегашното съотношение между теглото на протона и електрона във водородния атом. Това означава, че гравитационната константа и константата на тънката структура вече не са постоянни величини. “По всяка вероятност те се изменят постепенно под въздействието на сила, която не е известна нито на класическата, нито на квантовата физика”, смята професор Свенерик Йохансен, ръководител на научния екип. А професорът в Кеймбридж Джон Бароу е убеден, че “... фундаменталните константи са шифър, с чиято помощ ние навярно някога ще разгадаем ребуса на Вселената”. Негови колеги оприличават постоянните величини на грижливо построена къщичка от карти. **Докато всички “тухли” са на местата си, тя е стабилна**. Но ако само една от тях мръдне съвсем мъничко, цялата конструкция рухва. Обяснявайки ролята на константите, американската физичка проф. Дайна Брайдбъри също използва сравнението с дом: “Природните закони са строителният план, въз основата на който се издига един дом, а константите са хоросанът, гвоздеите и винтовете, свързващи отделните му съставни части. Те са ПИН кодът на Вселената – ако не ги знаем, няма да разбулим тайните на нашия свят.” Смята се, че константите са 37, но е възможно да са повече. Според корифея на руската теоретична физика академик Лев Окуня са достатъчни само 3, за да опишат свойствата на Вселената. На светата троица залагат и други научни светили. Но те засега не могат да отговорят на въпроса кой (какво) е създал (о) константите така, че Вселената да представлява оазисът, който ни е приютил. **Физиците отхвърлят** хипотезата за странното съвпадение на обстоятелствата, за намесата на Нейно величество Случайността. **Някакъв фактор целенасочено е променял свойствата на вселенската материя, нагласил е стойностите на постоянните величини с едничката цел да гарантира стабилността на системата, включваща планетите, звездите, галактиките, мъглявините и т.н., и е осигурил съществуването на човека.**

Световноизвестният британски физик Стивън Хокинг допуска, че обитаваме една от многото Вселени, създадени от космическия инженер. “Той е много разточителен в делата си и сигурно е създал милиарди системи – всяка със свои специфични константи, обуславящи специфични форми на живот, в които човека не може да вирее”, казва Хокинг. Но това тепърва трябва да се докаже...

Етапи на развитие на човешкия зародиш

1 ден: Спермата се съединява с яйцеклетката, за да образува една клетка с големината на зрънце сол. Новият живот е наследил по 23 хромозома от всеки родител – общо 46. **Тази самостоятелна клетка съдържа цялостния гравивен генетичен план за всеки елемент от човешкия растеж – пол, цвят на очите и косата, големината, цвят на кожата. Обемът на информацията, складирана в тази клетка от момента на зачеването е 50 пъти по-голям от информацията, която се съдържа в цялата поредица на Енциклопедия Британика.**

3-4 ден: Оплодената яйцеклетка се отправя по яйцепровода към матката, чиято лигавица вече е готова да я задържи.

5-9 ден: През това време оплодената яйцеклетка се установява в плътната лигавица на матката и започва да приема хранителни вещества.

10-14 ден: Започналият своето развитие ембрион съобщава за присъствието си посредством плацентните химически елементи и хормони, които прекъсват менструацията на майката.

20 ден: Вече е започнало развитието на мозъка, гръбначния мозък и нервната система.

21 ден: Сърцето започва да тупти.

28 ден: Изграждат се костите и гръбначния стълб. Появяват се ръцете, краката, очите и ушите.

30 ден: Едномесечният ембрион е **10 000 пъти по-голям** от първоначалната оплодена яйцеклетка и се развива бързо. Сърцето изпомпва все повече кръв през кръвоносната система. Плацентата изгражда една

неповторима преграда, която отделя кръвта на майката от кръвта на детето по време на пропускането на хранителните вещества и кислорода към ембриона.

35 ден: На ръката могат да се различат петте пръста, очите потъмняват, произвежда се повече пигмент.

40 ден: Мозъчната дейност може да се забележи и регистрира.

6 седмица: Черният дроб поема производството на кръвни клетки, а мозъкът започва да контролира движенията на мускулите и органите. Майката вече втори месец няма менструация и вероятно е установила, че е бременна.

7 седмица: Ембрионът започва спонтанно да се движи, оформя се челюстта заедно с небцето. Скоро клепачите му ще се затворят, за да предпазят развиващите се и чувствителни към светлината очи. Те ще се отворят към седмия месец.

8 седмица: Развиващия се живот, който в този момент се нарича зародиш **е с големина 2,5 см.** Той има всичко, което притежава един нормален възрастен човек. Сърцето тупти повече от месец, стомахът произвежда храносмилателни сокове, бъбреците са поели своята функция. Четиридесет мускулни групи започват да работят в унисон с нервната система. Тялото на зародиша реагира при докосване, дори ако майката не го усеща до четвъртия или петия месец.

9 седмица: Кожата на пръстите е добила своя типичен релеф за тъй наречените отпечатъци. Зародишът сгъва пръстите си, сякаш на дланта му се поставя някакъв предмет.

10 седмица: Матката се е уголемила двойно. Зародишът може да поглежда, да гълта и да сбръчква челото си.

11 седмица: Към това време зародишът **е голям около 5 см.** Той понякога уринира. Лицето придобива бебешки черти, а движенията на мускулите стават координирани.

12 седмица: Зародишът спи, събужда се и движи мускулите си, пълни с енергия – той върти главата си, сгъва пръстите си, отваря и затваря устата си. Щом дланта бива докосвана, пръстите се свиват в здраво юмруче. Зародишът диша с околоплодната течност, за да се подпомогне развитието на дихателната система.

13 седмица: По главата започват да расте фина коса **и вече се различава полът.**

4 месец: В края на този месец зародишът е **голям 20 –25 см и тежи около 250 гр.** Майката постепенно видимо наедрява. Започват да функционират ушите и да има доказателства, че зародишът чува нещо – гласът на майка си и биенето на сърцето ѝ, както и външни шумове. Пъпната връв се превръща в техническо чудо – по нея на ден се пренасят 340 литра течност, като нейното обръщение се възпроизвежда всеки 30 секунди.

5 месец: Половината от бременността е преминала. Зародишът е **голям около 30 см.** и трепва при силен или изненадващ шум.

6 месец: Вече функционират мастните и потните жлези. Чувствителната кожа на растящото бебе се предпазва от въздействието на околоплодната течност благодарение на специален “крем” , наричан “ферникс.” Ако бебето се роди през този месец и за него се положат съответните грижи, то ще оживее.

7 месец: Бебето използва четири сетива: вижда, чува, има вкус и усещане. **То може да разпознава гласа на майка си.**

8 месец: Кожата се удебелява отдолу със слой мазнина, необходим за изолация и прехрана. Увеличава се производството на антитела. **Бебето приема около 4,5 литра околоплодна течност на ден. На всеки три часа течността напълно се сменя.**

9 месец: В края на този месец бебето е готово да се ражда. Средната продължителност на бременността е 280 дена от първия ден на последната менструация на майката, но се наблюдават различия. Повечето бебета (85-95%) се раждат след 266 до 294 ден. Към този момент кърмачето тежи 3-4,5 кг и **сърцето му изпомпва 1350 литра на ден**. Бебето е напълно способно да живее извън утробата на майка си.

Мнения, любопитни данни и факти за вселената, природата и живота

Еволюционната теория за произхода на живота **противоречи на Втория закон на термодинамиката, според който при трансформацията на енергията от една форма в друга винаги има топлинни загуби, които са невъзстановими**. Следователно, ако беше вярна еволюционната теория, вследствие на многобройните трансформации, енергията на земята би трябвало да изчезне. (Уилмингтън)

Най-голямото живо нещо на земята е една **гигантска секвоя**, намираща се в националния парк на Калифорния, на западния склон на планината Сиера Невада. Височината на това дърво е 83 м, а обиколката на стъблото при основата му е 31 м. (*Коментар: Диаметърът на това дърво е почти 10 м Д.Пр.*) Пресметнато е, че тежи 2 756 т и е на възраст около 2 200 години. Семената на гигантската секвоя са близки до размерите на семената на дъбовото дърво и според Книгата на Гинес **едно семенце тежи 0,005** гр.

Човешкото познание се разширява със скорост повече от 2000 печатни страници/мин. Даже Айнщайн не би могъл да усвои това познание. Пресметнато е, че ако човек чете по 24 часа на ден, в съзнателния си живот от 21-70 годишна възраст и запомня всичко, което е прочел, в края на този период ще му остане за прочитане информация, за чието прочитане ще му трябват 1 500 000 години. Тези статистически данни са удивителни. А знаете ли кога е било направено това проучване? Сигурно ще се изненадате, като научите, че **в него не е взет предвид Интернет и персоналният компютър**, защото просто то е било направено през 1979 година.

Колко вида растения съществуват? А само в рамките на царството на дърветата колко различни видове дървета съществуват? А само в рамките на царството на боровите дървета, колко различни вида борове има? Деветдесет! Само сред боровите има 90 различни видове борови дървета!

Някои данни за човешкото тяло

- На главата на човека има 125 000 косъма. Всеки ден падат по 45, а при някои хора – до 60 косъма. През живота на човека окапват и израстват отново над 1,5 мил. косъма.

- Много учени считат, че **сърцето е първият орган на човешкия зародиш**, който започва да функционира само седмици след зачеването на плода и то започва да снабдява с хранителни вещества тялото му, **въпреки, че тогава зародиша не е по-голям от главната буква в един нормален печатен текст**.

- В тялото на възрастния човек има около 100 000 км артерии, капиляри и вени.
- В човешкото тяло има 10 на 14-а степен клетки.
- В спокойно състояние човек изразходва за денонощие 400-500 л кислород, правейки 12-20 вдишвания и издишвания в минута. През пролетта честотата на дишането е средно с една трета по-висока в сравнение с тази през есента.

- Общата площ на кората на главния мозък е от 1468 до 1670 кв.см.
- След 30-годишна възраст всеки ден човек губи 30-50 хиляди нервни клетки, а размерите на мозъка започват да намаляват. При мъжете мозъкът е най-голям на 20-29 години, а при жените - на 15-19 години.

- Масата на човешкия мозък е 1/46 от общата маса на тялото, а при слона е само 1/560 от масата на тялото му.

- Даже и най-суровите мъже проливат всеки ден от 1 до 3 милилитра слъзи.

- Не е възможно да се определи точният брой на мускулите. Според специалистите при човека те са

от 400 до 680. За сравнение при скакалците те са 900, а при някои гъсеници – 4000.

- Пълната адаптация на човешкото зрение към тъмнината става за 60-80 минути.
- Повърхността на човешката кожа е около 2 кв.м. За една минута през кожата преминават 460 мл кръв.
- Средният брой на космите по главата е: при блондинките – 140 000, при brunетките – 102 000, при кестенявите – 109 000, и при рижите – 88 000.
- Върху езика на човека има около 9000 вкусови рецептора. Най-добрата температура за тяхната дейност е 24 градуса по Целзий.
- Чувството на жажда се появява при загуба на вода, равна на един процент от теглото на тялото. **При загуба от 5% човек може да изпадне в безсъзнание, а при над 10% настъпва смърт.**
- В древна Гърция хората са живели средно 29 г., в Европа през XVI век – 21 г., през XVII век – 26 г., през XVIII век – 34 г., в началото на XX век – около 50 г., в средата на XX век – около 70 г., и в края на XX век – около 60 г.
- През целия си живот човек употребява 2,5 т белтъчини, 1,3 т мазнини, 17,5 т въглехидрати и 75 т вода.
- През четирите месеца от живота си, еритроцитът (червеното кръвно телце) изминава около 1600 км разстояние.
- Мозъкът на човека се състои от 10 млрд. нервни клетки и притежава способността да запазват 86 мил. бита информация.
- Човешкият ум е способен да съхрани повече от 100 млрд. мисли.
- През живота си човекът изяжда около 40 т храна.
- Всяка секунда в мозъка на човека протичат около 100 000 химични реакции.
- Мозъкът обработва само около 1% от постъпващата в него информация, а останалите 99% се отхвърлят като ненужна информация.
- **Ежедневно човешкият мозък генерира повече електрически импулси от всички телефонни кабели в света взети заедно.**
- Чувствителността на човешкото око е толкова голяма, че при идеални условия на видимост от планински връх **можем да забележим пламъка на клечка кибрит отстоящ на разстояние до 80 км.**
- Всяка година сърцето изразходва енергия, която е достатъчна, за да се повдигне товар от 900 кг на височина 14 м.
- За 1 час сърцето извършва около 4.000 свивания и отпускания. То пулсира около 60-70 пъти в минута. Ако спим следно по 8 часа, през това време сърцето ни е пулсирало 32.000 пъти. В продължение на една седмица сърцето на човека пулсира около 1.000.000 пъти. За една година – около 52 000 000 пъти, а за 80 години живот – около 4 160 000 000 пъти.
- Без сън човек може да преживее само 10 денонощия, а без храна – няколко седмици.
- В живота на човек всеки пръст на ръката се сгъва около 25 000 000 пъти.
- Размерът на човешкото сърце е приблизително равен на размера на юмука на човека, а теглото му е между 220 и 260 грама.
- **Човешкият мозък е по-мошен от най-мощния суперкомпютър.** Човешкият мозък е твърде сложен за имитиране от съвременните суперкомпютри. Международен екип от учени извърши най-задълбоченото досега моделиране на невронната активност на главния мозък на човека. Изследователи от Германия и Япония са симулирали мозъчния процес в продължение на една секунда, като за прочитане на информацията са използвали един от най-мощните суперкомпютри в света - K-computer и отворен софтуер NEST. Задачата на учените е била да имитират активността на 1,73 милиарда нервни клетки, съединени с 10,4 трилиона синапса. **Ако ви се струва много, имайте предвид, че това е само 1% от общата мрежа нервни клетки в главния мозък.** Симулацията с продължителност една секунда показала колко могъщ е човешкият мозък. **За да прочете всички данни и да моделира процеса, суперкомпютърът е трябвало да работи на предела на своите възможности в продължение на 40 минути.** Задействани са били около 83 000 процесора и 1 петабайт памет. Изчисленията показват, че за имитиране на работата на човешкия мозък в реално време е необходим стотици пъти по-мошен суперкомпютър. Моделирането, извършено от японски и немски учени, е част от глобален план за създаване на пълноценен изкуствен интелект. **В момента най-развитата компютърна система не може да се сравни с мозъка дори на 4-годишно дете.**
- Общото тегло на бактериите, обитаващи в човешкия организъм, е около 2 килограма.
- В главния мозък на човека за 1 секунда протичат около 100 000 химически реакции.
- Децата се раждат без капачки на колената. Те се оформят по-късно, на възраст от 2 до 6 години.

• **Площта на повърхността на човешките бели дробове примерно е равна на площта на един тенис корт.**

• В момента на раждането в мозъка на новороденото вече съществуват 14 000 000 000 нервни клетки и броят им до самата смърт на човек не се увеличава. Напротив, след 25-годишна възраст броят им намалява със 100 000 всеки ден. За 1 минута, отделена за прочитането на 1 страница от книга, умират около 70 клетки. След 40-годишна възраст деградацията на мозъка се ускорява рязко, а след 50 - невроните (нервните клетки) започват да изсъхват и намаляват обема на мозъка.

• Човек има около 2 000 000 потни жлези. Средностатистическият възрастен човек губи 540 калории с всеки литър пот. Мъжете губят 40% повече от жените.

• Десният дроб на човек вмества повече въздух от левия.

• Възрастният човек прави 23 000 вдишвания (и издишвания) на ден.

• В живота женския организъм произвежда около 7 000 000 яйцеклетки, от които узряват едва около 600 000.

• **Човешкото око различава около 10 000 000 нюанса на цветовете.**

• В човешката уста се намират около 40 000 бактерии.

• **Кихането с отворени очи е невъзможно.**

• Гръбначният стълб на човек се състои от 33 или 34 прешлена.

• **Най-силния мускул в тялото на човека е езика.**

• В организма на човека има около 2000 вкусови рецептора.

• При раждането в **тялото на детето има около 300 кости**, а **при възрастните остават около 206**.

• Човешкото тяло съдържа мазнини, нужни за направата на 7 сапуна.

• Нервните импулси в човешкото тяло се движат със скорост около 90 метра в секунда.

• Мъжете страдат от далтонизъм около 10 пъти по-често отколкото жените.

• Стомашният сок на човек съдържа 0.4% солна киселина (HCl)

• **Почти половината от всички кости на човек се намират в китките на ръцете и стъпалата на краката.**

• Хората със сини очи са по-чувствителни на болка от останалите хора.

• **Ноктите на пръстите на ръцете растат около 4 пъти по-бързо от ноктите на пръстите на краката.**

• През живота си човек сменя кожата си около 1000 пъти.

• Съществуват повече от 100 различни вируси, предизвикващи хрема.

• В тялото на възрастен човек има около 75 километра нерви.

• Костите на човека са съставени от 50% вода.

• Грипната епидемия от 1918-1919 година е взела повече от 20 000 000 човешки жертви в Европа и Северна Америка.

• **За един час се подменят 1 милиард клетки в човешкото тяло.**

• Окоето на човека може да различи 500 нюанса на сивото.

• Човешкото сърце дава достатъчно налягане, за да изхвърли кръв на 9 м. височина.

• Средната кашлица излиза от устата с 96.5 км./час.

• Брадите са най-бързо растящите косми върху човешкото тяло.

• Очите на бебетата не произвеждат слъзи, докато не навършат около шест до осем седмици.

• Мъртвите клетки в организма отиват в бъбреците за отделяне.

• **Един на всеки 20 души има допълнително ребро.**

• Човешката кръв изминава 96 540 км. на ден.

• Женските сърца бият по-бързо от мъжките.

• За един ден сърцето бие средно 100 000 пъти.

• **Косата е съставена от едно и също вещество като ноктите.**

• Всяка секунда падат по 100 светкавици на различни места по земното кълбо.

• Обикновено светкавицата изминава разстоянието от облака до земята и след това блясва отдолу нагоре със скорост 1/10 000 от секундата.

• Енергията, освобождавана само при една гръмотевица е достатъчна, за да повдигне 2 тона (един автомобил) на височина 100 км във въздуха.

• Нашият мозък се състои от две полукълба, ляво и дясно. Всяко от тях работи по различен начин и понякога – независимо от другото. Лявото полукълбо е картотеката с информацията на мозъка, където се съхранява цялата насъбрана информация през живота на човека. Някои скорошни изследвания твърдят, че ние започваме да събираме тази информация в мозъка си още преди да сме се родили. Поради това лявото

полукълбо е познавателно, аналитично и критично. То помни всяко наше преживяване. Наскоро се заговори много за възстановяването на пропуските в паметта. Възстановяването на пропуските в паметта е резултат от отварянето на конкретна папка в картотеката на мозъка и откриването на забравена или потисната информация. Лявото полукълбо на мозъка може да бъде сравнено с компютърен диск, в който се съхранява информацията до поискване. Дясното полукълбо се занимава с изследването, с творчеството и с въображението. Левичарите, (работещите предимно с лявата си ръка), са склонни повече да мислят с дясното полукълбо на мозъка си. **Замислете се за непропорционално високия брой брилянтни открития, които са направени от левичари.**

- Знаете ли, че след като порасне човек има с 96 кости по-малко, отколкото когато се е родил? И това далеч не е единственият странен факт за човешкото тяло, който малцина знаят.. Но пък тези доста невероятни на пръв поглед чудатости на нашия организъм показват колко добре балансиран е той от природата.

- Ако извлечете минералите от една кост като я потопите за една нощ в 6% разтвор на солна киселина, костта ще стане толкова мека, че ще можете да я усучете и вържете на възел.

- Когато сте се родили, сте имали 300 кости. След като тялото спре своя растеж, вече имате 206. Другите не са изчезнали – просто са се съединили.

- Женската яйцеклетка е най-голямата клетка в човешкото тяло. Тя е около 175 000 пъти по-тежка от най-малката – мъжкия сперматозоид.

- В едно средно по килограми и ръст тяло на възрастен човек има 96 000 км кръвоносни съдове.

- Среднестатистическият човек има около 100 000 косъма на главата си.

- Когато гледате един обект, в ретината той е на обратно. Мозъкът поправя образа, като позволява обектът да бъде възприеман както е.

- **Емайълът на зъбите е най-твърдата материя в човешкото тяло.**

- Долната част на стъпалата имат повече потни жлези и повече чувствителни на натиск нервни окончания на квадратен сантиметър от всяка друга част на тялото.

- Както пръстовите отпечатъци, така и отпечатъкът на езика при всеки човек е уникален.

- Бъбреците филтрират кръвта до 300 пъти на ден.

- По време на първите шест седмици от развитието му няма разлика между мъжкия и женския ембрион.

- Човешките пръсти се разтягат и сгъват около 25 милиона пъти през живота.

- Човешкото тяло съдържа 30 000 милиарда червени кръвни телца.

- Загниването на зъбите е причина 60% от хората да изгубят своя среден кътник горе вдясно.

- Една от най-издръжливите части на нашето тяло е косата. **Един косъм може да издържи натоварване до 3 килограма, а с плитка от коса може да се издърпа тежкотоварен камион.**

- Костите също са шампиони тежка категория, нищо, че водата в тях е 50%. **Бедрената кост е 4 пъти по-здрава от бетон.** Децата се раждат с повече на брой кости, отколкото имат възрастните. С течение на времето някои от тях се срастват.

- Друг "железен" орган е **стомахът. Той е в състояние да смели даже и бръснарско ножче.** На всичко отгоре е и голям работохолик. За един човешки живот преработва около 50 тона храна, през него преминават 70 000 литра течности. **А червата сами се пазят.** Ако в тях попадне остър предмет, **игла например, те се нагаждат така, че тя да излезе, без да пробие червото. Много рядко игла се забива в черво.**

- За едно денонощие човек отделя литър слюнка, литър жлъчен сок и три литра стомашен сок. **За един човешки живот произвеждаме слюнка, достатъчна да напълни два басейна.**

- Цилиарният мускул (този, с чиято помощ окото фокусира) се съкращава по около 100 000 пъти дневно. Ако същото нещо се случваше и с мускулите на краката, щяхме да вървим по над 80 километра на ден. Човешкото око може да различи 10 000 000 цветови нюанса, само за сивото например, окото различава 500 негови нюанса. **Големината на очите не се променя от раждането до смъртта. Затова децата имат толкова големи и изразителни очи, тъй като лицето им е по-малко.**

- А в ходилата ни се намират около 500 000 потни жлези, които са в състояние да генерират до половин литър пот дневно.

- Някои хора хъркат с интензивност 60 децибела, но могат да достигнат до 80 децибела, което е еквивалент на звука на чук, който разрушава бетон.

- Най-големият орган в човешкото тяло е кожата. Среднестатистическият човек е обвит в над 3,5 килограма кожа с площ над 2 квадратни метра. В рамките на един живот ще смени близо 20 килограма от нея.

- За половин час човешкото тяло произвежда топлина, достатъчна за кипването на 2 литра вода.
- Човешкото обоняние е далеч по-слабо от кучешкото, но въпреки това можем да запомним 50 000 различни аромата.
- Въздухът от човешкото кихане лети със 160 км/час, затова вирусите се разпространяват толкова лесно.

Данни за Ноевия ковчег

- Размерите на Ноевия ковчег са $L = 150 \text{ m}$; $B = 25 \text{ m}$; $H = 15 \text{ m}$
- Ковчегът е имал три палуби.
- Ноевият ковчег е само два пъти по-малък от кораба "Титаник"
- Ноевият ковчег е пет пъти по-голям от кораба "Майфлауер," с който "Пилигримите" са пристигнали в САЩ.
- Ноевият ковчег е по-голям от цялата флотилия на Христофор Колумб.
- Само за палубите са били изразходвани около 40 000 м² дъски, а за изграждането на целия ковчег – около 1 500 000 дъски с ширина 30 см. Това количество дървен материал може да се превози с 60 голямотонажни камиони с ремарке или в 20 бр. четиредесетфутови контейнери.

Откриха факти, потвърждаващи библейски събития от 587 г.пр.Хр. Сензационно потвърждение на истинността на събития, описани в Библията, откриха европейски учени. В най-големия световен архив на древни глинени клинописни плочки от Месопотамия, съхраняван в Британския музей, бе открито доказателство за съществуването на лице, споменато в Библията. Става дума за вавилонски военачалник, който под предводителството на вавилонския цар Навуходоносор е участвал в обсадата на Ерусалим през 587 г. пр. Хр. Името му Небо Сарсехим се споменава в Книгата на пророк Йеремиа. Какво било удивлението на учените, когато преди няколко дни по време на превод на нова партида клинописни плочки професорът от Виенския университет Михаел Юрса открил върху една от тях името на Небо Сарсехим. В нея се съобщава за голям дар на Небо Сарсехим за един от вавилонските храмове. В текста се споменава и цар Навуходоносор. Самата клинописна плочка се отнася към времето, описано в Книгата на пророк Йеремиа.

Извънземните гени на Адам В средата на Февруари, 2001 година бе обявено дешифрирането на човешкия геном. Изненадата за научното общество бяха **223-те гени, присъстващи в човешкия геном, които нямат аналози в никой от по-долните слоеве на еволюционното дърво.**

Теорията на еволюцията на Дарвин бе разклатена и от откритието, че човешкия геном съдържа само 30-40 хиляди гени, вместо предсказаните 100 хиляди. Много от другите гени бяха открити в растения, низши животни и бозайници. Техния произход може да се проследи почти до първата ДНК, възникнала в първичния бульон.

Мистериозните 223 гени обаче не се срещат никъде по пътя на еволюцията преди човека, освен във няколко вида бактерии. Учените не могат да обяснят появата на тези гени у човека по друг начин, освен чрез сравнително скорошно "хоризонтално пренасяне от бактерии". Казано с други думи, сравнително скоро, по отношение на цялата Еволюция, в генома на човека са се вмъкнали 223 гени, които не са плод на еволюцията, не са се движили вертикално по еволюционното дърво, а са преминали хоризонтално от бактерии. На пръв поглед 223 гени не са кой знае какво, като се има предвид целия набор от около 30000 гени, **но всъщност тези гени са причина за огромни различия между нашия вид и този на човекоподобните маймуни например.**

Човешкият геном е съставен от около три милиарда нуклеотидни. Само около един процент от тях са групирани във функциониращи гени, като всеки ген е изграден от хиляди нуклеотидни. Разликата между шимпанзето и човека е около един процент, което е около 300 гени. Излиза, че 223 са повече от две трети от разликата между човека и шимпанзето. Анализи на функциите на тези гени, направени въз основа на протеините, които произвеждат, показва, че те включват не само протеини, свързани с важни физиологични и психологични функции.

Тези 223 гени са отговорни за важни неврологични ензими, които се произвеждат чрез митохондричната ДНК, така наречената ДНК на Ева, която се унаследява само по майчина линия. Това откритие поставя под въпрос хипотезата за хоризонталния бактериален пренос.

Ръководителят на картографирането на човешкия геном, Стивън Шийърър, казва за хоризонталния пренос: "Това е скок, който не следва познатите ни еволюционни теории". Нещо повече, учените не могат да определят със сигурност източникът на гените. 113 от тези 223 гени са широко разпространени сред бактериите. Анализи на протеините, произведени от тези гени, показват, че от 35 идентифицирани протеина, само 10 имат двойници сред гръбначните. Останалите 25 са уникални и се срещат само при хората. "Не е ясно дали трансферът на гени е бил от бактерии към хора или от хора към бактерии" посочва Робърт Уотерсън от Вашингтонския университет, който е и втори директор в проект "Човешки геном". Проблемът тогава се насочва нова посока.

Ако хората не са придобили тези 223 гени от бактерии, то тогава от къде са се взели те? Този въпрос ще остане отворен още дълго време, но е интересно виждането, че извънземна цивилизация, тази на Анунаките, е имала нужда от работна ръка на Земята и за целта е използвала развилите се през това време (преди 450 000 години) човекоподобни маймуни, за да си я направи. Хипотезата е, че извънземните са модифицирали генома на маймуните, като са прибавили и част от своя генен набор, за да получат Адам, първия човек. Това кореспондира с текстовете от Библията, в които се твърди, че Бог е създал човека по свой образи подобие, но засега тази хипотеза няма необходимата доказателствена база, за да докаже твърденията си."

Изказвания на велики хора

Ако нещо е точно от гледна точка на математиката, то не съответства на природата. А ако нещо съответства на природата, то не е точно от гледна точка на математиката. (Алберт Айнщайн, Нобелов лауреат)

Който се занимава повърхностно с естествознанието, може случайно да вярва в Бога. Този, който е осмислил естествознанието докрай, задължително трябва да вярва в Бога. (Исаак Нютон)

Колкото и да разглеждаме проблема, между религията и естествените науки няма никакво противоречие. Тъкмо по решаващите въпроси помежду им съществува пълно съгласие. (Макс Планк – физик, основоположник на квантовата теория, Нобелов лауреат)

Движението на атомите, електроните и ядрата, въпреки хаотичността си, се подчинява на вечните Божии закони. (Макс Борн – физик, теория на относителността и на кристалите, Нобелов лауреат)

Физиката не обяснява тайните на природата, чрез нея достигаем до още по-дълбоки тайни. (Карл Фридрих фон Вайцекер, физик ядрена физика, астроном – произход на планетарната система и философ. Бивш президент на Германия).

Ти, Който бдиш от небесата
Над човешките съдбини,
Над мен десницата си свята
Зарад закрила протегни!

Спаси ме, докато направя
Що с вяра в Тебе съм познал,
И посегни от мен тогава
Да вземеш туй, що си ми дал.
(Пенчо Славейков)

Написано от Христофор Колумб: "Господ вложи това (идеята за пътешествието) в главата ми. Аз усещах ръката му върху себе си и (бях убеден във) факта, че е възможно да се плава от тук до Индиите.

Всички, които чуваха за проекта ми, го отхвърляха с насмешка и ми се подиграваха. Нямах никакво съмнение, че това ми беше внушено от Светия Дух, защото Той ме утешаваше с чудното си просветление от Светото Писание. Не използвах разума си, изчисления или географски карти, за да извърша пътуването си до Индиите. Това просто беше изпълнение на предсказаното от Исаия. Никой не трябва да се страхува от изпълнението на каквато и да е задача в името на Спасителя, ако тя е справедлива и ако намерението с което се извършва е единствено заради Неговото свято служение. Фактът, че евангелието трябва да бъде проповядвано в толкова много земи за толкова кратко време – ето това ме убеди (да извърша това пътешествие). (Записки на Христофор Колумб, Част I, 1894. Преведени от пастор Клинг, САЩ, октомври 1971)

Често казваме, че няма случайни неща и аз съм съгласен с това. Нещата се случват като закономерна последица на дадени действия, които ги предхождат и това ги прави закономерности. Но по някога тези закономерности са непроследими за нас и тогава определяме случващото се като случайност, чудо или вмешателство на съдбата. Много именити учени са се опитвали да обяснят случайностите. Тълкувайки съвпаденията, Паули и Юнг разработват теориите си в "Синхронност или принципът на случайната връзка". Артур Шопенхауер пък говори за следствие от световната хармония, която довежда до взаимното пресичане на човешките съдби.

Ето някои любопитни "чудеса":

(А) "Може ли да се обясни само със случайно съвпадение трагичната съдба на американските президенти, избрани в година, която завършва на нула? Линкълн (1860), Гарфийлд (1880), Маккинли (1900), Кенеди (1960) били убити, Харисън (1840) умрял от възпаление на белите дробове, Рузвелт (1940) - от полиомиелит, Хардинг (1920) след тежък инфаркт. Покушение имаше и върху Рейгън (1980). Сега в Белия дом е Буш (2000).

Има и други, не по-малко озадачаващи съвпадения и поредица от факти, свързващи по необясним начин събития от живота на двама американски президенти Абрахам Линкълн и Джон Кенеди. Абрахам Линкълн е роден през 1818 г.; Джон Кенеди е роден през 1918 г. (разликата е 100 години) Линкълн става президент на САЩ през 1860 г.; Кенеди става президент през 1960 г. (разликата отново е 100 години) И двамата са южняци; преди да станат президенти са били сенатори; по време на своето управление се придържали към демократичните възгледи и са защитавали гражданските права. И двамата са убити в петък, с куршум в тила. И двамата в присъствието на съпругите си. Линкълн е убит в театър "Форд", Кенеди пътувал с автомобил "Линкълн", произведен от фирмата "Форд". След убийството приемник на Линкълн става Ендрю Джонсън, роден през 1808 година; приемник на Кенеди след убийството - Линдън Джонсън, роден през 1908 година. Убиецът на Линкълн - Джон Бут (John Wilkes Booth) е роден през 1839г. Ли Харви Осуалд (Lee Harvey Oswald) е роден през 1939. Двамата убийци са от южните щати, и двамата споделяли екстремистки възгледи. И двамата са убити, преди да бъдат осъдени. Бут стрелял в Линкълн в театъра, полицията го открива в склад; Осуалд стреля в Кенеди от прозореца на близкия склад с книги и се скрива в театъра. Линкълн имал личен секретар с фамилия Кенеди. Той настоявал президентът да не отива в театъра във вечерта на убийството. Секретарката на Кенеди Емили Линкълн съветвала президента да отмени пътуването си в Далас. Малко преди смъртта си Линкълн посетил градчето Монро (Monroe, щат Maryland); Кенеди преди смъртта си посещава Мерилин Монро (Marilyn Monroe). Имената на двамата президента (LINCOLN и KENNEDY) са 7-буквени, на техните приемници (ANDREW JOHNSON и LYNDON JOHNSON) - 13-буквени буквени, а на убийците им (JOHN WILKES BOOTH и LEE HARVEY OSWALD) - 15-буквени. Подобни съвпадения откриваме и при просто сравнение на дати в живота на Наполеон и Хитлер.

(Б). Друг случай, влязъл в историята разузнаването, разказва следното: Малко преди десанта на съюзниците в Нормандия през 1944 година в английския "Дейли телеграф" била публикувана кръстословица, чийто отговори - думите "Нептун", "Юта", "Омаха", "Юпитер" били дълбоко зашифрованите кодове на операцията по десанта на съюзническите войски, включително и името на секретната операция "Overload". Цялото английско разузнаване нахлуло в редакцията на вестника, търсейки немския супершпионин. Станало ясно, че кръстословицата е съставил невинен учител, старче, което повече от 20 години се занимавал с това, добавяйки си малко допълнителни средства.

(В) Трагедия на кораба "Титаник" се случила през 1912 година. Но малцина знаят, че през 1898 година издателство "Менсфилд" издава романа на почти неизвестния писател Морган Робертсън "Безсилие" или "Крушението на Титан", който изобщо не предизвикал никакъв интерес у читателите. Действието на романа се развива на кораба "Титан", описан със следните размери: дължина 243 м, водоизместимост 70 хил. тона, мощност на двигателите 50 хил. к.с., скорост 25 възела, 4 комина, 3 винта. В

една студена априлска нощ корабът се сблъсква с айсберг и потъва. 14 години по-късно потегля в своя първи рейс реалният "Титаник". Той има дължина 269 м, водоизместимост 66 хил. тона, мощност 55 хил. к.с., движи се със скорост 25 възела в час, има 4 комина и 3 винта. В студената априлска нощ "Титаник" се сблъсква с айсберг и потъва.

(Г) През 1838 година американският писател Едгар По написал "Повест за приключенията на Артур Гордън Пим". В нея той разказва как след корабкрушение четиримата спасени се оказали в открито море. Доведени до отчаяние от глад, тримата от тях убиват четвъртия и го изяждат. В книгата неговото име е Ричард Паркър. През 1884 година корабът "Магнет" претърпява корабкрушение. Четирима от моряците се спасяват и подобно на героите на Едгар По, се оказват в една лодка. След дълго скитане сред морските простори, обезумели от глад, тримата убиват и изяждат четвъртия. Името му се оказва, че е ... Ричард Паркър.

(Д) През 1865 година в романа си "От Земята до Луната" Жул Верн пише за полета на трима души до Луната. Размерите на изстреляния снаряд са следните: височина 3,65 м, тегло - 5547 кг. След сто години "Аполон-8" с екипаж от трима души за първи път обикаля Луната. Модулът "Аполо-8" е с височина 3,60 м и тегло 5621 кг. Двата апарата стартират през декември от Флорида, а после се приземяват в океана. Разстоянието между точките на приводняването на апаратите е по-малко от 4 км.

(Е) През 1922 година френският художник Рене Шарбоно нарисувал картината "Жана д'Арк на кладата" по поръчка на кмета на Руан. За модел той използвал младичката студентка Жана Ленуа. На следващия ден след като закачили платното в изложбената зала, в университетската лаборатория избухнали реактиви, а там се намирала Жана, която не успяла да избяга от помещението и изгоряла жива.

ПРОВЕРЕНО: БОГ СЪЩЕСТВУВА! РУСКИТЕ УЧЕНИ СЕ ОПИТВАТ ДА "ОПОЗНАЯТ" ВСЕВИШНИЯ - интервю с Анатолий Акимов – доктор на физико-математическите науки, директор на Международния институт по теоретична и приложна физика, академик на РАЕН

За добро или не, но споровете за Бога сред руските учени възникнаха едва днес, 2000 г. след раждането на Исус. Преди никой не се замисляше по този въпрос – религията в СССР по класическия израз на Маркс се считаше „опиум за народа“; материята за нас бе първична, а съзнанието – вторично. С една дума, съветската наука не знаеше пътя към Храма...

Днес неголяма част от известните учени – биолози, физици, астрономи са уверени, че възникването на Вселената не е било възможно без Създател. Развиваме се по твърде сложни закони, за да можем да обясним всичко със законите на еволюцията.

Въпрос: Анатолий Евгениевич, какво е отношението към религията на днешните „бащи“ на Руската Академия на Науките?

Отговор: Президентът на РАН Юрий Осипов изказа официално мнение за това, че няма основание да твърди, че Бог не съществува. Но аз съм уверен, че това не е всеобща гледна точка на академията. Например, лауреатът на нобелова награда за физика Гинзбург директно отрича Твореца и религията. Той счита, че понятието „бог“ не е необходимо на науката. Поради това аз мисля, че позицията, която декларират ръководителите на РАН не е искрена. Нещо ми подсказва, че това е конюнктурен ефект... Президентът на страната ни (Коментар: Може би става дума за Елцин. Д.Пр.) вярва, и ние вярваме...Обаче Бог съществува и ние можем да видим проявленията на Неговата воля. Това е мнението на много от учените. Те не просто вярват в Създателя, а се базират на някои факти.

Въпрос: А великите учени в миналото, които ни откриха класическата физика, те вярвали ли са в Бог?

Отговор: Много от тях. До времето на Исак Нютон разделението между наука и религия не е съществувало. Свещениците се занимавали с религия, а те са били и най-образованите хора по онова време. Самият Нютон е имал богословско образование и често повтарял: "Законите на механиката ги извеждам от законите на Бога". По-късно, с развитието на математиката и експерименталната физика, науката се откъсва от религията. Макар и последните данни за физическият вакуум да потвърждават голяма част от фактите, няма противоречия между тях.

Въпрос: Кант по свое време е формулирал 6 доказателства за съществуването на Бог. Съвременната наука има ли свое „седмо“ доказателство?

Отговор: Когато преди около 300 години учените изобретяват микроскопа и започват да изучават какво се случва в клетката – процесите на делене на хромозомите предизвикват в тях зашеметяваща реакция: „Как е възможно това без намесата на Всевишния?!” Действително, ако говорим за това, че човек се е появил на Земята в резултат на еволюцията, то отчитайки мутацията и скоростта на биохимичните процеси за създаване на човека от първичната клетка, ще е нужно много повече време, отколкото е

възрастта на самата Вселена!

Да вземем **физическите константи**, които еднозначно дефинират нашия свят: гравитационна, магнитна, радиус на орбитата на Земята и пр. **Преди 30 години един учен доказа, че ако тези константи се изменят само с 1% (а те се отчитат с точност до 30-я знак след десетичната запетая!) светът ще бъде неустойчив, няма да съществува ядрото и електронната орбита! Същото можем да кажем за Космоса. Защо планетите се движат по точно определени орбити, а не по произволни?! Изобщо, светът, в който живеем е базиран на сложни закони.**

Въпрос: Излиза, че Бог е гениален физик?

Отговор: През 80-години на миналото столетие става любопитно събитие. Появява се книга, която прогнозира това, което ще се случи след 20 години, т.е. в началото на XXI век. Книгата е написана не от физик и не от специалист по научно прогнозиране. Написал я известният писател-фантаст Станислав Лем. Нарича се „Сбор от технологии”. Писателят предсказва как ще се развият научно-техническите отношения на XXI век. Един от разделите е „Бог като супер IBM”. Там се задава следния въпрос: **ако Бог е мислеща субстанция**, то за този свръхразум не съществуват никакви ограничения по отношение на творческата му дейност – било то в създаването на човека или Вселената...

Въпрос: В началото на 80-те бе въведено понятието „физически вакуум”. Какво всъщност е това?

Отговор: Това е материална среда, която пронизва цялото пространство, в това число и онова, което е между ядрото и електрона в атома...

Въпрос: Почакайте, какво пространство има там, след като самият атом е 0,0...?!

Отговор: **Ето, ето!** Традиционно е мисленето, **че светът е плътно вещество**. **Всъщност, действителността е много сложна...** Да вземем най-простият атом – на водорода, който има 1 протон и 1 електрон. Ако хипотетично увеличим атома така, че неговото ядро да достигне размера на футболна топка, то радиусът на орбитата на електрона ще се увеличи съизмеримо, а промеждутъчното пространство ще бъде празно...

Въпрос: **Излиза, че Демокрит е бил прав като е твърдял, че светът се състои от атоми и празни пространства?**

Отговор: **Без съмнение е бил прав**. Понятието „плътно вещество” е съвсем условно. Но да се върнем към физическия вакуум. Изяснихме твърде важни обстоятелства. Бяха направени разчети, които показаха, че броят на квантовите елементи в обема на радионаблюдаемата Вселена не можа да бъде по-малък от 10155 и тя не притежава свръхразум. Ако всичко е единна система и я разглеждаме като компютър, питам: а кое не е във възможностите на изчислителна система с такива размери? Това са неограничени възможности, по-големи от тези на най-модерния свръх компютър несъизмерим брой пъти! И още: как се управлява такава система? Тя непрекъснато „работи” и се променя?! **За да премине от единия „край” на Вселената до другия при скорост 300 000 км/с на светлината са необходими 1015 светлинни години?!** Ако един сигнал от т.А до т.В пътува толкова дълго, то по нашите земни критерии ще са необходими милиарди години **и всякакъв смисъл за ръководство** на тази система пропада! **Оказва се, че в тази среда сигналите се разпространяват мигновено, за 0 s! Системата като единно цяло не би могла да съществува, ако не е изпълнено това условие. А то се изпълнява! Във всеки момент от времето, Съзателят може да прояви Своята воля в най-отдалечения ъгъл на Вселената!** Това, което някои учени наричат „Всемирен разум”, „Абсолют” – това е свръхмощна система, която се отъждествява от нас с потенциалните възможности на Всевишния...

Въпрос: Но в Библията всичко е написано по друг начин...

Отговор: **Това не противоречи на основните положения в Библията. Там се говори, че Бог е Вездесъщ, той е винаги и навсякъде. Ние виждаме, че това е така:** Бог притежава неограничени възможности за въздействие върху всичко, което става. Както виждате всичко се извършва мигновено, за „отрицателно” време!

Въпрос: Какво е отношението на Църквата към учените, които привеждат „научни доказателства” за съществуването на Твореца?

Отговор: Преди няколко години Ватикана се обърна към знаменити учени с молба, да докажат научно съществуването на Бог. Доколкото ми е известно, такива трудове регулярно постъпват при римския папа. Научна комисия по обяснение на божествените чудеса (в частност, миротворните икони) с благословието на московският Патриарх е създадена и в Православната църква. Проблеми във взаимоотношенията ни обаче, има.

Едно от основните различия в концепцията на религията е безрезервната вяра в Бога. И щом като ти се опитваш да доказваш, обясняваш, възниква ответната реакция: Нима се съмняваш? Тогава ти си в грях, трябва да те отлъчат от църквата! **Но учените са устроени така, че независимо от любовта си - търсят истината.** По своето време знаменитият учен Парацелс казал: „Това, което в един век се счита за суеверие, в

следващия век вече е научна истина”. В миналото хората се страхували от мълнията, свързвайки я с гнева на Зевс. Днес във всяко училище се правят демонстрации.

Въпрос: Може би това показва, че няма Бог?...

Отговор: Това показва, че сме в състояние да разберем някои проявления. А Бог е сътворил света така, че тези явления произтичат. Просто някои вече са обяснени от сферата на науката. Изобщо, аз съм убеден, че светът е предопределен и няма нищо случайно. Както казва един от героите на Булгаков: „Керемидата не пада случайно върху главата”. Всичко е предопределено от Всевишния.

Въпрос: До този извод Вие сте достигнали, вследствие на собствения си опит?

Отговор: Може и така да се каже. Когато в началото на 80-те изучавах структурата на физическия вакуум, често си задавах въпроса: „Какво не е било известно на колегите ми физици до този момент?” Оказа се, че е можело да бъде направено още в 40-те години! А го направихме едва сега. Но, винаги идва момент, когато върху главата на Нютон пада ябълка! Когато колегите ми се радваха – ту някой открил нещо, друг получил експериментални резултати – аз винаги казвам: „Намалете самолюбието си! Ако вие сте направили нещо, то е защото небесата са счели, че е необходимо. Вие просто сте го направили!”

Въпрос: Казахте небеса. Ако съществува Творец, то тогава къде се намират Рая и Ада?

Отговор: Съгласно религиозните постановки, Раят се идентифицира от хората с небето, а Ада – с подземния свят. Тези хипотетични представи изказани в образна форма имат под себе си напълно реални физически категории.

Въпрос: ?...

Отговор: Освен магнитното и гравитационно полета в природата съществува торсионно поле, което се явява общо. Тези проявления се наричат „фин свят” или „пространство на финните вибрации”.

Въпрос: Имате в предвид паралелни светове?

Отговор: Не бих употребил такъв термин. Ние с Вас не виждаме електромагнитните вълни, но те съществуват, както и гравитационното поле. Въпреки това обаче никой не казва, че това са паралелни светове. Ако хората не виждат нещо, това не означава, че явлението е в друго измерение. Всичко е в нашето измерение. Освен това съществува и понятието „човешка душа”. Това, което наричаме душа са структури, които имат торсионно полева природа. Когато човек умре, казват, че душата му си „отива”. Животът след смъртта е проява на съществуването на тези полеви структури. Всяка подобна структура, припознавана като личност на човека, в действителност е полева структура с голяма плътност. Ако в човека е доминирал праведен образ - той се е самоусъвършенствал, вършил е добри дела – образованието има една структура. Ако човекът е греховен – извършвал е престъпления, деградирал е, след смъртта си попада в други условия – в ада. Небето и подземията – това са условности. От научна гледна точка - това е среда на два типа души, но смисълът е верен, съответстващ на каноничните представи.

Що се отнася до дявола – един от бившите приближени на Бог – той също притежава неограничени възможности, но в посока на злото. Противоположността на „тъмните сили” е твърде сложен проблем. От тях е по-добре да сме далеч. Адът, макар и да не е в „преизподнята”, смисълът му не се променя. И помнете какво е казано в Евангелията: *обичайте се един друг и това е достатъчно!*

* Анатолий Акимов е роден в 1938 година в Москва. Когато отишъл в църквата на 55 годишна възраст, свещеникът го попитал: ”Вие вярвате ли в Бог?” А той отговорил: “Не, аз просто се убедих, че Бог не може да не съществува!”

През последните месеци четем за милиони за милиарди и за трилиони, визирайки спасителните планове на САЩ и на водещи европейски икономики. Затова нека да си припомним няколко любопитни факти: хиляда по хиляда прави 1 милион, а хиляда милиона са милиард. От своя страна, хиляда милиарда правят трилион. Ако например спечелите 1 милиард от лотария, която ви ги плаща по 1 милиона на ден, то ще получите цялата сума за две и половина години. Ако печалбата ви обаче е 1 трилион долара, то тя ще ви се плати за 2739 години. През март 2006 г. Боб Хърбет, известен сътрудник на New York Times, описа следния пример: Ако имате пред вас купчина банкноти от по 1000 долара и тя е висока 15.24 см (6 инча), то това са 1 милион. Ако обаче купчината нарасне до 1 трилион, то това са 171 км. Още любопитни факти сочат, че БВП на САЩ е 14 трилиона долара, докато БВП на целия свят е 50 трилиона долара.

Според атеистите, животът е резултат от благоприятни случки и случайни изменения, които просто се оказало, че са полезни. Ако отделят време да прочетат това, те ще обяснят всеки от посочените примери, доказващи ролята на висш разум при тяхното създаване чрез процеси, лишени от всякакъв разум.

Независимо дали вярвате в Бога или не, следващите примери са добра храна за размисъл.

Точността на Бога може да бъде видяна в периода на мътенето на яйцата.

Яйцата на колорадският брънбър се мътят в продължение на 7 дни.

Яйцата на канарчето се мътят 14 дни.

Яйцата на кокошката се мътят 21 дни.

Яйцата на патиците и гъските се мътят 28 дни.

Яйцата на зеленоглавата патица се мътят 35 дни.

Яйцата на папагала се мътят 42 дни.

(Обърнете внимание, че периодите на мътене на видовете яйца се делят на 7 без остатък)

Божият проект се вижда и в създаването на слона. И четирите крака на това огромно животно се подгъват в една и съща посока напред. При никое друго от четирикраките животни това не е така. Бог е планирал това животно да има огромно тяло, което е твърде тежко, за да може да живее на два крака. Поради това, Бог го е снабдил с:

- Четири опорни точки, с цел лесно да се изправя, след като е лежал на земята.
- Конят се изправя прав, като първо стъпва на предните си два крака.
- Кравата се изправя права, като първо стъпва на задните си два крака.

Божията мъдрост се разкрива в начинът на подреждане на секторите и сегментите, както и в броя на семената. Колко мъдр е Господ във всичките си работи по създаване на създанието!

Динята винаги има четен брой ивици по кората си.

Портокалът винаги се състои от четен брой сегменти.

Царевичният мамул има четен брой редици от семена.

Житният клас има четен брой редици от семена.

Всеки “грозд” от банани в най-долният си ред се състои от четен брой банани, а броят на бананите във всеки по-горен ред намалява с по един, така че всеки ред с четен брой банани е последван от ред с нечетен брой банани.

Установено е, че при всички метеорологични условия на морският бряг се стоварват по 26 бр. вълни за една минута.

Бог е направил цветята да цъфтят в точно определен период през деня, поради което великият учен-ботаник **Карл Линей казал, че ако му дадат оранжерия с подходящият вид почва, влага и температура, той би могъл да определи колко е часът независимо дали е ден или нощ, според това, на цветовете кои видове цветя са отворени и на кои видове са затворени!** Намесата на Създателят е очевидна. Създаването на такова създание показва, че е има Създател.

Много хора са решили да бъдат атеисти и това е тяхно право, но аз самият съм избрал да вярвам в Създателя. Толкова много неща, които виждам биха били необясними без неговото наличие. В Римляни се казва: *“Понеже това, което е възможно да се знае за Бога им е известно (на хората), защото Бог им го изяви. Понеже от създаването на света това, което е невидимо у Него, вечната Му сила и божественост, се вижда ясно, разбираемо чрез творенията; така че човеците остават без извинение.”* (Рим.1:19-20)

Всички мравки на планетата, взети заедно, имат биомаса, която е по-голяма от масата на хората. Мравките са невероятно производителни от милиони години. Но тяхната производителност се грижи за растенията, животните и почвата. Човешката промишленост е на пълни обороти от малко повече от век, но е довела до упадък почти всяка екосистема на планетата. **Природата няма проблеми с проектирането. Проблеми имат хората.** (Коментар: Природата не може да проектира нищо, защото самата тя е проектирана и създадена от Бога да е такава, каквато е. Обожествяването на природата води началото си още от древността. Бог е Създателят както на хората, така и на всичко останало. На Бога да се покланяме, да му благодарим и да му се подчиняваме. Д.Пр.)

Обемът на генетичната информацията, съхранявана **в почти всяка клетка от човешкото тяло** (която е с големина колкото върхът на топлийка) **може да се побере в 46 книги с обем от 400 – 3340 стр.** Тази информация е специфична за всеки човек и е неповторима.

Първоначално кока-колата е била зелена.

Най-често срещаното име на света е Мохамед.

Имената на всички континенти (на английски) завършват със същата буква, с която започват.

Най-силният мускул в тялото е езикът. (*Коментар: Разбира се, оценката е направена според теглото. Д.Пр.*)

TYPEWRITER е най-дългата дума, която може да се напише използвайки буквите само от един ред на клавиатурата.

Жените мигат почти два пъти повече от мъжете.

Не можеш да се самоубиеш като задържиш дъха си.

Невъзможно е да се близнеш по лакътя.

Хората казват “Наздраве” когато кихнеш, защото когато кихаш, сърцето ти спира за една милисекунда.

Физически невъзможно е за прасетата да погледнат към небето.

Най-трудната скоропоговорка на английски е “sixth sick sheik’s sixth sheep’s sick”.

Ако кихнеш прекалено силно, може да си спукаш ребро. Ако се опиташ да задържиш кихането, може да си скъсаш кръвоносен съд в главата или врата и да умреш.

Всеки поп от колодата карти за игра представлява някой велик крал от историята.

пика – Цар Давид,
спатия – Александър Велики,
купа – Карл Велики,
каро – Юлий Цезар.

111,111,111 x 111,111,111 = 12,345,678,987,654,321

Правила за изработване статуя на конник:

Ако конят е вдигнал и двата си предни крака, конникът е умрял в битка.

Ако конят е вдигнал само един преден крак, конникът е умрял в резултат от раните си, получени в битка.

Ако конят е стъпил и с двата си предни крака на земята, конникът е умрял от естествена смърт.

Общото между бронираните жилетки, пожарните стълби, чистачките на предното стъкло на автомобилите и лазерните принтери е, че всички те са изобретени от жени.

Пчелният мед е единствената храна, която не се разваля.

Крокодилът не може да си изплези езика.

Охлювът може да спи до три години.

Всички полярни мечки са левичари.

През 1987 година Американ Еърлайнс са спестили 40,000 долара като са махнали по една маслинка от всяка салата, сервирана в първа класа.

Пеперудите усещат вкуса с краката си.

Слоновете са единствените животни, които не могат да скачат.

През последните 4000 години не е опитомено нито едно ново животно.

Хората се страхуват повече от паяците, отколкото от смъртта.

Мравките падат винаги на дясната си страна, когато са опоеени или отровени.

Електрическият стол е бил изобретен от зъболекар.

Човешкото сърце създава налягане в човешкото тяло, което може да пръсне кръв на височина до 9 м.

Плъховете се размножават толкова бързо, че за 18 месеца двойка плъхове може да има над милион наследници.

Носенето на слушалки само за един час, ще увеличи бактериите в ушите ви около 700 пъти.

Запалката е изобретена преди кибрита.

Повечето червила съдържат люспи от риби

Ако предположим, че поради някаква причина ледниците в района на Северния и Южния полюс се стоят напълно, това ще повиши нивото на световните морета и океани най-много с 90 м. Имайки предвид това и че височината на най-високият връх на земята Чомолунгма е 8892 м, ние не можем а си представим как е станал Потопа. Изглежда невъзможно цялата Земя да е била покрита с вода, тъй като след потопа водата трябва да е отишла някъде, а ние не можем да я намерим. Това ни навежда на мисълта, че Потопа не е обхванал цялата Земя, а само тази част, която в древността е представлявала познатия свят – района на Месопотамия, Черно и Средиземно море (виж “Theistic Evolution” by Carl Drews).

Ако предположим, че поради някаква причина цялата влага, която се съдържа в облаците по целия свят се излее едновременно като дъжд на земята, това ще повиши нивото на земните морета и океани само с 2,5 см.

Учените са установили, че отнесена към едно и също тегло, здравината на паяжината е по-голяма от здравината на стоманата.

Световното село – актуални статистически данни и размисли. *Посочените по-долу статистически данни са събрани от различни и заслужаващи доверие източници и ще ни помогнат да видим собствения си живот от гледната точка на перспективата за света.* Ако населението на света можеше да се свие до размерите на едно село от 100 жители, чиито брой да съответства на сегашното разпределение на хората по света, в това село щяха да живеят 57 азиатци, 21 европейци, 14 американци (от Северна, Централна и Южна Америка) и 8 африканци. От тези 100 жители на селото, 70 щяха да са цветнокожи. 34 от тях щяха да са християни (18 римокатолици, 7 протестанти, 4 православни и 5 – от другите християнски деноминации). 66 щяха на са нехристияни (22 мюсюлмани, 15 хиндуисти, 14 атеисти, 6 будисти и 9 – други). Само един от жителите на селото щеше да има университетско образование. На един от жителите на селото щеше да му предстои да се роди, а да друг – да умре. 6 от жителите щяха да притежават половината от богатството и имотите на селото и всички те щяха да са жители на САЩ. 80 жители на това село щяха да живеят в условия, които са по-лоши от средните за цялото село, 30 от жителите щяха да са неграмотни и 50 от жителите щяха да страдат от недохранване. Четейки тези статистически данни, ние имаме много заради което да благодарим, както и много заради което ще бъдем държани отговорни като служители на Божието изобилие. Какво би се случило, ако всички хора, които изповядват, че са християни се отнесат сериозно към учението на Исус за правилната употреба на парите? Какво би могло да се случи, ако богатите страни (както и богатите управници на бедните страни) си поставят като своя важна цел да снабдяват основните човешки нужди на хората по целия свят? Представете си свят в който националните цели, както и личната значимост и успех се измерват чрез доброто, което сме направили в полза на другите. Какви чувства предизвикват в нас тези мисли? Защо? (**Едуард Фюдж**)

Изобретяването на самолета. Преди много години (*Коментар: Няколко години преди началото на 20-я век. Д.Пр.*) един епископ от източното крайбрежие на САЩ посетил президента на една семинария в Средния Запад на САЩ. Епископът обяснил на президента, **че скоро ще настъпи началото на „хилядолетието,” защото нищо повече не можело да бъде изобретено.** Президентът не бил съгласен с това заключение и твърдял, че през следващите 50 години хората ще започнат да летят. **Епископът толкова силно се ядосал от тази „абсурда” идея, че веднага напуснал къщата на президента.** **Името на епископа е Райт и той имал двама сина, чиито имана са Уилбър и Оливър.** (*Коментар: Каква ирония! Това са изобретателите на първия самолет в света – братята Райт, които са синове на епископ Райт! Д.Пр.*)